

(המשך מעמוד 47)

עמוס עוז יקבל את הנובל שלו גם בחול-דה" היא אומרת. עכשיו היא בתקופה המאושרת שלה. היא מרגישה שהם נעשו קצת "פולנים". פתאום חשוב חשבון בבנק בשביל הילדים, חשוב לקנות עוד לגן אחד. נגמרו חיי הבהומה. רק היא ותום בת ה-6 ודין בן ה-4 ומנחם. כשקוראים את ספריה של דורית, מרגישים את מנחם בין השורות כל הזמן. תופס מקום מאוד חשוב. הוא תופס מקום חשוב כי הוא טיפוס. הוא נושא להשראה בשבילי, לי, הוא מורכב, הוא מעניין, יש לו כושר היסחפות טוטאלי לזכרים, אני תלויה בו מאוד. אני קצת מתביישת לדבר על אהבה... טוב אני אניגד את זה. אני אוהבת אותו מאוד."

היא חוזרת ומדברת על תחנה מרכזית, על הגיבור שאין לו עבר והוא מוכר דרך פעולותיו הוא איננו דמות מפותחת. היא ניסתה, בספר, להגיד משהו על כולם. ניסתה אמר, המצב הנאיבי הוא ההיבלעות המוחלטת ביופיה של התדמית... היא נתנה לזה פירוש משלה: על ההתאהבות שבתוך יופיה אנו רוצים להיבלע ולהיות נאיבים."

מונולוג מרתק. מושגים כמו "מסטלבת" ו"אכזיסטנציאליות", "תפשטיראש" ו"זרם-התודעה", מתערבבים זה בזה. אולי ככה מדברות חתיכות בלונדיות בנות 26 המחד זיקות תואר מ"א בספרות ובפילוסופיה. "אני חונכתי שש שנים במחלקה לספרות עברית להיות דיקנית ורצינית. היא אר-מרת. אני מזכירה לה כל כמה דקות שהעולם הזה אינו מוסף ספרותי ומה שמעניין אותי כרגע זאת היא, ולא היא רים שלה (שאותם קראתי ואהבתי). "טוב, היא אומרת. אבל מה מעניין בי?" ואני נזכרת במישפטים מתוך ספריה כמו "יש בה צינתנות של ילדה הרוצה לנצח" או

דורית ומנחם זילברמן. הוא תופס מקום חשוב

כמו תינוקת אקדמאית: תמימה וסקר-נית". כרגע מסויים, אולי ברגע ששוכנעה סר-פית שהכתבה תהיה על דורית זילברמן ולא על תחנה מרכזית, היא חותרת לסוף האינן. וכל אחד יודע שבסוף שואלים מה התוכנית. היא עונה בלי ששואלה: "אני חתבת עכשיו שני ספרים, אחד ספר-מחזה וספר שני לבני-העוריים, על ילדה המנסה להיות ילד. הילדים גדלים ממילא. מנחם רוצה עוד איזה שיבעה יל-דים — אז יש אופציות פתוחות. החלום שלה הוא שהספר הבא תמיד יהיה יותר טוב מקודמו, ושעמוס עוז יתאהב בספרים שלה. אולי גם בולי ("ב יהושע). זהו. כשיצאנו לרחוב הירוק ונפרדנו אמרה לי: כל הערב ישבתי מולך סמוקה. הייתי צריכה לשלוח את מנחם להתראיין ב-קומי. דניאלה שמי

(המשך מעמוד 59)

רעייתו של ראש עיריית תל-אביב, מרכזי גמיר. מאשה לובלסקי שלחה לי פרחים, ואפילו יאיר צבן טילפן. אחר-כך טילפנו עדנה סולודר ותמר אשל.

מדוע מדועי אינו אוהב אותך?

הוא נישק אותי וברך אותי אחרי שנבחרתי. **ומה אמר לך גרופר?**

בירך אותי. **נחזור למדועי. את אומרת שהוא בירך אותך ונישק לך. יחד עם זאת הוא איים אתמול בפניו המיפננה בעיקבות בחירתך.**

כשנבחרתי לתפקידי, קראתי לפתיחת דף חדש בכתים במיפננה. אין שום סיבה לפילוגים, כאשר אנחנו מאמינים באותה אידיאולוגיה.

מדוע הוא מתנגד לך? הוא תמך במועמד אחר. מדועי הוא ליברל טוב, הוא מכין שבחירות זה דבר דמוקרטי. אני לא חושבת שהוא באמת יפגל את המיפננה.

האמנת שתיבחרתי? חשבתי שבמקב היה מאוד שקול, ושי-ההכרעה תיפול על חודו של קול. לכן הצטרפתי שציץ' לא היה בארץ.

היית במתח, כי הייתי מאוד עייפה, יחד עם זאת, לא הפסקתי את העבודה בכנסת. והשתתפתי ביום הרביעי בהצבעה על הי-תקציב. אלה היו ימי פעילות קשה בכנסת, בחירת נשיא. היתה עבודה רבה מאוד, ואני לא הונחתי. לא נעדרתי מאף ישיבה בגלל התמורדות. אני עדיין עייפה, עדיין לא התאוששתי.

עשית לעצמך דובינג? כן, וזה היה קשה לי מאוד. נפשתי עם חברי מרכז מסוימים ודיברתי איתם על נושאים שונים.

מכרת את עצמך? אני באמת אדם צנוע. זה היה קשה לי, מאוד קשה. הרבה יותר קל לי להילחם בשביל משהו אחר.

מה רעך על פינגו פרי אק, שהציעה עצמה גם היא לתפ-קיד שר?

אין תגובה. **אם את אומרת אין תגובה על פינגו פריאק, מה לגידי על יחסיך עם פינגו רחנבלום?** אין תגובה. **אני לא יכולה לפרסם ראיון איתך בלי שתגידי לי כמה מילים על פינגו רחנבלום.**

את יכולה, ועוד אין את יכולה. **רק כמה מילים, איך בכלל חכמת אותה, איך נוצר הקשר בינינו?**

בכלל לא הכרתי אותה ולא ידעתי מיהי. יום אחד היא טילפנה, הציגה את עצמה כעיתונאית בדישות ואחרונות ושאלה מה היה היום הכי-מרגש שעבר עליי השנה.

לא ידעת מי זו פינגו רחנבלום? ידעתי שהיא דוגמנית ונערת-זווהר. אבל חשבתי שאם היא עובדת בדישות אחר-נות, גם בטח יודעים מה הם עושים. פרא שאלה עוד אנשים, גם את שמעון ארט ואחרים. היא אמרה לי שמת.

אחרי שענית לה, היא אמרה לי: את יודעת שאני מאוד ליברלית? די, באמת. בואי נעזוב את זה. אני לא רוצה לדבר על זה. מספיק.

היא אמרה שהיא מאוד ליר כראלית, ואת הזמנת אותה לכנסת ולפתיחת מעונות-יחדים. היא הייתה בפתיחה של מעון אחד. **ואת הבאת אותה לכנסת?**

אין תגובה. **את מרגישה שהיא ניצלה את הקשר שלך?**

אין תגובה. **היא תספה עדיך פרמפ?** אין תגובה. **מתי החלפת להגיב ב"אין תגובה" על פרשת יחסיך עם פינגו רחנבלום?**

אין תגובה. **את מכירה את פינגו רחנבלום?**

כן. **אין לך שאיפות נדירות יר תר, להגיע יותר רחוק?** לא.

לא היית רוצה להיות שר עם תיק? אני נמצאת בכנסת בימי שני שלישי

ורביעי. שני לילות אני ישנה בירושלים. עד עכשיו אין לי מכונית, ואני נוסעת באוטובוס. אחרי שנבחרתי רצתי כדי לתפוס אוטובוס 32. הגנה ראה אותי וחי-כה. הוא אמר לי: "גבדיתי השרה, היכיתי לך במיוחד!"

אנשים מזמים אותך כאר מוכב?

לא תמיד, אבל קורה שכן. ואז זה נחמד מאוד, כי תמיד יש להם מה להגיד. **כשרה תמשיכי לנסוע כאר מוכב?**

זה יהיה השינוי היחיד שיחול בחיי. אני אקבל נהג עם מכונית. **איזו מין שרה את רוצה להיות?**

האמת היא שהייתי רוצה לעסוק בנושאי צרכנות, אבל אני צריכה לדבר על כך עם ידידי, גדעון פת. אני רוצה להשתלב, לא לקחת. אבל אני לא רוצה לדבר כלום לפני שדיברתי איתו.

תראי, אני ריאליסטית. אני לא רוצה לבנות מינגלים באויר. **את לא רק ריאליסטית, את גם זהירה.**

מרוויינת דורון ביקורת מהבת

ממני להוציא הבטחה זה קשה, אבל כשאני מבטיחה — אני מקיימת. זה החי-נוך של הצופים. מילה זו מילה.

את אשה מאוד עסקוקה. מתי יש לך זמן למישפחתך? אני מסתדרת. לקחתי את הנכדים לכני-סת.

כשנבחרתי, הם אמרו משהו מאוד יפה. הנכד שלי, גיא, אמר: "יוסי שסבתא נבחרה. צריך שתהיה גם אשה בממשלה!" אז דפנה, הבת שלי, שהיא מאוד פמיניסטית, שאלה אותו: "היא צריכה להיות בממשלה רק מפני שהיא אשה?" אז גיא אמר: "לא, היא גם מתאימה."

היה פה עיתונאי ששאל אותו: היית רוצה להיות שר כשתהיה גדול? והוא אמר: "אני לא יכול להיות פוליטיקאי, כי כל פעם שאני משטר אני צוחק."

בתך מעורבת בקריירה שלך? הביקורת הכי חריפה שאני מקבלת זה מבתי, דפנה. במובן זה היא דומה לאבא שלה. "למה אמרת את זה?" ו"למה עשית את זה?" אחרי שנבחרתי, את יודעת מה היא אמרה לי? "בשביל מה את צרי-כה את זה?"

ובאמת, בשביל מה את צריכה את זה? אני לא יודעת, אולי מפני שאני אהבת את הביטוי האנגלי פאבליק טרבנס. שי-פירושו משרת-הציבור. כבוד ושררה לא אומרים לי שום דבר.

את רואה בכחירה שלך שיא בקריירה? כן.

אין לך שאיפות נדירות יר תר, להגיע יותר רחוק? לא.

לא היית רוצה להיות שר עם תיק?

אה, זה כן. **איזה תיק?**

זה לא יהיה יפה להגיד, אבל בנושא עבודה ורווחת הייתי יכולה לפעול רבות. אבל אין סיכוי, התיק תפוס.

לא היית מרצה ממקנות ועדת כהן?

לא הייתי מרצה, מפני שלא היה דגש על כך שלא אנחנו ביצענו את הרצח הנפשע. זה הוסיף רק בעמוד 64.

זה מוזעזע אותי, נעשה לצה"ל עוול. **ואזוי במיקרה של צברח ושאתילא צה"ל עשה עוול?**

אחריות עקפה זה מישפט מורכב מאוד. אם לצה"ל הייתה אחריות עקיפה, אז גם האמריקאים אשמים בשואה. מכיוון שהם ידעו על מתנות-הריכוז ולא הפציצו מסי-לותרול ולא נעזו מהגרמנים להכניס לשם יהודים; וגם הבריטים אשמים, כי ידעו שהערבים עומדים לתקוף את שירת הרופאים להדסה.

באמת מאשימים את חברי מ"מ? לא ברצה, אלא בכך שלא נעזו. **כדיוק בכך מאשימים אותך נו. איש לא מאשים את צה"ל ברצה, אלא בכך שלא נעזו.**

אני מוכרחה להגיד על עצמי — איש לא היה מעלה על הדעת, היה נסיון עם הפלאגות בבירות. הם התנהגו בסדר. זה היה לפני רצה באשיר ג'מאלי.

יש לנו מנטאליות שונה. אנחנו לא מבינים התנהגות כזאת. אנחנו לא מבינים רצה של כבוד המישפחה. **איך חרשבת שהגיע הזמן לצאת מלבנו?**

אנחנו בתהליך של יצירת עובדות חד-שותי, שצריכות להוביל לשלום ברי-קיימא. אני מצטערת שזה עולה בקורבנות, אבל צרי סבלנות.

את יכולה להגיד שצריך סבלנות ושאת מצטערת שזה על-לה בקורבנות — לאם שבנה נפל? ומה אני אומרת לאמא שבנה נפל ב-מלחמת-יוס-הכיפורים? **זו אינה מלחמת דומה.**

אני לא חושבת כך. **האם את שלמה עם מס' הנפיקות החדש שהושל עקנינו?** אני לא מאושרת מזה, אבל זה הרע במיעוט. זה יותר טוב ממס' נוסף.

לדעתך, אני צריכה לממן את הישיבות של אנגדת-ישראל? אני רוצה להגיד לך, שאין לי דבר

את הביקורת החריפה ביותר אני מקבלת מבתי, הפנה היא מאוד פמיניסטית

נגד החינוך הדתי. כל אחד רשאי לחנך את ילדיו על-פי דרכו.

זה נכון, אבל למה שאזרחי המדינה יממנו יורים שלא משר-תים בצבא?

ילד זה ילד. הוא צריך לקבל חינוך. **למה אם כך לא מעניקים תוספת לילדי הערבים?**

זה משהו שהוגה על-ידי המערך. **את לא חושבת שיש פה אי-צדק משווע?**

משווע זה מופרז. אני לא מרוצה מזה. אבל את חושבת שזה בסדר שבזמן שחיל משרת שלוש שנים בצבא, הערבי יכול לעבוד בבנק ולחשוך כסף?

זה כפוי עליה, לא לוקחים אותו לצבא. **אייאשר לקחת אותו לצבא, הוא לא יכול להילחם נגד עמו.**

בעצמך אמרת: יד זה ילד, הוא צריך לקבל חינוך. אז למה לא מגיע לו מה שמגיע לילד יהודי שהוקף לשיבה או לנערה דתית? אני לא מאושרת מזה, אבל יש אילוצים. אם לא אנחנו נחוקק חוק כזה, יבוא המערך ויחוקק אותו חוק.